

Arrestnummer
C1 1648 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 4336
Datum van uitspraak
27 december 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/1341 2024/VJ11/667

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1341 - 2024/VJ11/667

Not.nr. BG.66.97.000733/2022

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. RRN
van Belgische nationaliteit
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66, eerste lid Strafwetboek, namelijk:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

“A opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan,

namelijk door in strijd met artikel 12 §1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen en artikel 4.1.6.1 en 5.2.4.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne allerhande afvalstoffen, waaronder asbestplaten, asbesthoudende materialen, oud ijzer, bouwafval, gevaarlijke producten en afgedankte voertuigen, te hebben opgeslagen en niet-reglementair te hebben afgevoerd.

(art. 16.6.3. § 1 lid 1 en 16.6.4. Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 3, 1° en 7°, 12 § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

te in de niet-verjaarde periode van 1 januari 2012 tot en met 6 november 2023,
meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen en minstens op 16 juni 2022, 7 november
2022 en 11 januari 2023

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk een grond gewoonlijk gebruikt te hebben voor het opslaan van gebruikte en afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel en afval,

meer bepaald door zonder vergunning minstens 12 afgedankte voertuigen standvastig te hebben gestald op onverharde bodem alsook allerhande bouw materiaal en -materieel (stenen, dakpannen, tegels) en afval (grote hoeveelheden asbestplaten en asbesthoudende materialen, grote hoeveelheden oud ijzer, bouwafval en gevaarlijke producten) te hebben opgeslagen.

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Tot 01.03.2018 inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1. 5° a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. lid 1, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te in de periode van 1 januari 2012 tot en met 6 november 2023

C schending vergunningsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,

namelijk door zonder geldige vergunning een ingedeelde inrichting van minstens klasse 2 te hebben geëxploiteerd, meer bepaald door o.a. de opslag van afvalstoffen (rubriek 2.1.1

VLAREM II), de opslag en mechanische behandeling van meer dan 5 ton voertuigwrakken (rubriek 2.2.2.d.2.b VLAREM II), de opslag van diesel in een ondergrondse tank (rubriek 17.3.2.1.1.1.b VLAREM II), de opslag van gevaarlijke producten in bidons (rubriek 17.4 VLAREM II) en het houden van een werkplaats voor het nazicht, herstellen en onderhouden van voertuigen (rubriek 15.2 VLAREM II)

(art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 1°, c), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te herhaaldelijk in de niet-verjaarde periode van 4 april 2011 tot en met 6 november 2023 en minstens op 16 juni 2022, 7 november 2022 en 11 januari 2023

D schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd,

namelijk minstens de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II):

- Art. 4.1.6.1, door de afvalstoffen niet in aangepaste verpakkingen of containers te hebben opgeslagen en niet regelmatig uit de inrichting te hebben verwijderd ;
- Art. 4.7.0.1 §1 2° en 4.7.0.1 §4, door asbestafval niet apart te hebben opgeslagen en niet deugdelijk te hebben verpakt ;
- Ar. 5.2.1.2 §2, door afval te hebben opgeslagen zonder dat gebruik werd gemaakt van een geijkte weegbrug ;
- Art. 5.2.1.6, door het terrein niet zindelijk te hebben gehouden ;
- Art. 5.2.2.6.3, door voertuigwrakken te hebben opgeslagen op een vloer die niet vloeistofdicht is en niet voorzien is van een KWS-afscheider ;
- Art. 5.2.4.1 §1, door afgedankte voertuigen deels te hebben gedemonteerd zonder daarvoor over de vereiste erkenning te beschikken ;
- Art. 5.2.4.2, door de afgedankte voertuigen niet te hebben ingeleverd bij een erkend centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen ;
- Art. 5.6.2.1.5, doordat de plaats waar diesel wordt getankt niet voorzien is van een vloeistofdichte vloer met KWS-afscheider
- Art. 5.17.4.3.1, door gevaarlijke producten in bidons niet boven een inkuiping te hebben opgeslagen ;
- Art. 5.17.4.2, doordat dat ondergrondse tank niet is voorzien van een kenplaat en op minder dan 3 meter van de perceelgrens ligt

(art. 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

te herhaaldelijk op niet nader te bepalen tijdstippen in de niet-verjaarde periode van 4 april 2011 tot en met 6 november 2023 en minstens op 16 juni 2022, 7 november 2022 en 11 januari 2023

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging

aard en oppervlakte: hoeve 10a 74ca, landaebouw 40a 63ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: de huwgemeenschap

die de eigendomstitel hebben verkregen ingevolge aankoop jegens
bij akte verleden voor notaris te op 13 oktober 2011

Herstel - verwijderen afvalstoffen

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

Exploitatieverbod

Tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.5. van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van het milieumisdrijf ligt te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, minstens tot dat de inrichting behoorlijk zal vergund zijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.”

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 6 mei 2024 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B, C en D bewezen in hoofde van

Veroordeel tot:

- een geldboete van 32.000,00 euro (=4.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen, met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.

Verplicht tot betaling van een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Verplicht tot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verplicht tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,90 euro.**

Met betrekking tot de gerechtskosten,

Veroordeelt tot de gerechtskosten, begroot in totaal op **300,11 euro.**

Met betrekking tot de herstellvordering

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aan **het herstel** op de percelen gelegen te kadastraal gekend door :

Het herstel in de oorspronkelijke staat, wat inhoudt:

- Het stopzetten van de exploitatie van een aannemersbedrijf op voormeld adres en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **250 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **3 maanden** vanaf de datum dat dit vonnis kracht van gewijsde krijgt.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.

Legt aar het verbod op om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, met name de inrichting te gelegen kadastraal gekend te exploiteren

gedurende een termijn van 10 jaar, in de mate ze gebruikt wordt in het kader andere dan landbouwactiviteiten, onder verbeurte van een dwangsom van €250 per dag bij overtreding van dit verbod.

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 21 mei 2024 door de beklaagde
- 30 mei 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 29 november 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging. vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2. De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 6 mei 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

In het verzoekschrift bepaalde de advocaat van de beklaagde nauwkeurige grieven over de straf en de herstellvordering. Het openbaar ministerie duidde eveneens nauwkeurig diezelfde grieven aan.

De hoger beroepen van de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve werking van de aangetekende beroepen en de grieven, is de saisine van het hof beperkt tot de strafmaat, de bijdrage tot het Slachtofferfonds en de herstellvorderingen. Op basis van het vonnis van 6 mei 2024 staat de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen A, B, C en D definitief vast. Ook de beslissingen van de

eerste rechter over de vaste vergoeding en de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand zijn definitief, net zoals de beslissing om de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

3. Op 6 december 2023 werd de dagvaarding overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid te (met referentie De strafvordering is ontvankelijk.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis juist samen als volgt:

“Op 16 juni 2022 voerde de verbalisant ruimtelijke ordening voor een controle uit op een terrein aan . De eigenaar van het terrein was Er zouden autowrakken en afbraakmateriaal liggen zou er een aannemingsbedrijf exploiteren.

Op het terrein stelde de verbalisant vast dat er autowrakken en (bouw)materiaal lag, waaronder asbesthoudend materiaal. In een loods was een autowerkplaats ingericht en was woongelegenheden gecreëerd. In een andere loods werd materiaal opgeslagen. Door OVAM werd een oplijsting van de aanwezige autowrakken opgemaakt.

Op 14 september 2022 werd verhoord. Hij verklaarde dat er al materiaal lag op het terrein toen hij het vijftien jaar geleden had aangekocht. Hij had zelf ook de inhoud van een loods daar gestockeerd. Hij was dat aan het sorteren om te kijken wat hij kon gebruiken. De autowrakken had hij doorheen de jaren verzameld. Hij zou alles weghalen. Hij had zich niet geïnformeerd of een vergunning nodig was. Hij wist dat hij wagens mocht stockeren onder een afdak. De werkplaats was enkel om eens aan zijn eigen wagens te werken. De slaapkamers waren ingericht door de vorige eigenaar en hij had ze afgewerkt. Hij had in de loodsen ook materiaal voor het herstel van fietsen opgeslagen. Hij zou een vergunning aanvragen. Hij wist niet dat het asbest daar niet mocht liggen. Hij had het daar geplaatst nadat hij het gekocht had.

Op 7 november 2022 stelde de stedenbouwkundig inspecteur vast dat de situatie onveranderd was.

Op 8 februari 2023 stelde de stedenbouwkundig inspecteur vast dat er nog geen sprake was van een grondige opruiming.”

5. Uit de omschrijving van de feiten bij de telastlegging A volgt dat de daarbij vermelde wettelijke bepalingen moeten worden aangevuld met een verwijzing naar artikel 25, § 1 Materialendecreet. Voor de telastleggingen C en D is rekening te houden met een decreetwijziging tijdens de incriminatieperiode. Voor de periode van 4 april 2011 tot 27 februari 2017 moet de telastlegging C verwijzen naar artikel 4, § 1 Milieuvergunningsdecreet en artikel 5 Vlare I. De telastlegging D moet voor diezelfde periode verwijzen naar artikel 22, lid 1 Milieuvergunningsdecreet en artikel 43, § 2 Vlare I. Het hof vult die telastleggingen in die zin aan. De strafmaat is niet gewijzigd: zowel het Milieuvergunningsdecreet als het Omgevingsvergunningdecreet verwijzen voor de strafbaarstelling naar het Decreet algemene bepalingen milieubeleid.

6. De beklaagde pleegde de bewezen feiten van de telastleggingen A, B, C en D met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar een straf oplegt, de zwaarste (artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

De beklaagde heeft in besitofte een perceel met loods dat volgens het gewestplan deels gelegen is in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied. Hij werkt als zelfstandige in de bouw en sloeg zijn bouwmaterialen op in en rond de loods. Bij een controle ter plaatse troffen de toezichthouders naast bouwmaterialen ook allerhande afvalstoffen aan, waaronder asbestplaten, bouwafval en afgedankte voertuigen. Uit luchtfoto's blijkt dat er al sinds 2012 bouwmaterialen en afgedankte voertuigen op het perceel aanwezig zijn. De bewezen misdrijven zijn ernstig. De beklaagde exploiteerde een vergunningsplichtige inrichting zonder vergunning en in strijd met de voorschriften. Hij voerde geen degelijk afvalverwijderingsbeleid en bracht reële schade toe aan het leefmilieu. Hiervoor is een principiële straf nodig.

De beklaagde is 45 jaar oud. Hij liep een eerdere veroordeling op wegens verkeersongeval met vluchtmisdrijf en werd ook veroordeeld wegens inbreuken op het sociaal strafrecht. Omdat de bewezen feiten kaderen in een professionele uitbating en gelet op de lange duur ervan, is de hierna bepaalde geldboete noodzakelijk als maatschappelijke reactie. Gelet op de inspanningen die de beklaagde leverde om het perceel op te ruimen, kent het hof hem uitstel toe voor een deel van die geldboete. Hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden daartoe. Om de beklaagde op reële wijze te confronteren met zijn langdurig strafbaar asociaal gedrag, blijft het overige deel van de boete effectief. Het blijkt niet dat deze boete de financiële draagkracht van de beklaagde zou overstijgen.

Omdat de bewezen feiten ook werden gepleegd na 31 december 2016, verhoogt het hof de boete met 70 deciem (x8). Het hof legt de beklaagde een vervangende gevangenisstraf op, die hem ertoe moet aanzetten om de geldboete te betalen.

7. De eerste rechter besliste definitief over de veroordeling van de beklaagde tot de kosten van de strafvordering in eerste aanleg. Het hof veroordeelt de beklaagde bijkomend tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof die kosten met 10 %.

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf is de beklaagde gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

De beslissing van de eerste rechter over de vaste vergoeding en de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand is definitief.

8.1 De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde het herstel in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald:

- het verwijderen van alle afval, alle materiaal en (rollend) materieel naar een vergunde inrichting (onderdelen 1 en 2),
- het stopzetten van de zonevreemde functiewijziging van landbouwloods naar werkplaats voor het onderhoud van voertuigen en andere garage-activiteiten (onderdeel 3);
- het stopzetten van de exploitatie van een aannemersbedrijf op voormeld adres (onderdeel 4);
- het ongedaan maken van de niet vergunde functiewijziging van bijkomende woongelegenheid die werd gecreëerd in loods 2 (onderdeel 5);

binnen de twaalf maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 350 euro per kalenderdag vertraging.

De Hoge Raad voor Handhavingsuitvoering verleende op 13 november 2023 negatief advies voor het vijfde onderdeel van de herstellvordering. Dat onderdeel is om die reden niet ontvankelijk (zie artikel 6.3.10, § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), zodat de dwangsomvordering die hierop is gesteund niet kan worden toegekend.

De Hoge Raad verleende positief advies voor de overige onderdelen van de herstellvordering.

8.2 Artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt:

“Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn.”

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de rechter geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten

overeenstemmen. De rechter dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald moet het hof nagaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het hof beoordeelt niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel.

Het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel er toe strekt deze plaatselijke ordening te herstellen. Het is dus niet zo dat bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften het herstel in de oorspronkelijke toestand steeds moet worden bevolen, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

Overeenkomstig artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), moet de rechter nagaan of de herstellvordering uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Hij moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

De rangorde van de te bevelen herstelmaatregelen in artikel 6.3.1, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 3°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toont aan dat de omvang van de schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel.

In beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing: het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de *in concreto* vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkenen meebrengt. De concrete vaststelling dat de gevolgen van het misdrijf kennelijk niet verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening volstaat om het eventueel te bevelen herstel naar recht te verantwoorden.

8.3 Tijdens de procedure voor de eerste rechter legde de beklaagde foto's en stukken voor in verband met de opruiming van zijn perceel. Terecht leidde de eerste rechter daaruit af dat alle afvalstoffen, materiaal en rollend materieel zijn verwijderd, zodat het eerste en het tweede onderdeel van de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp zijn. Er dient om diezelfde reden geen herstel te worden bevolen overeenkomstig artikel 16.6.4 Decreet algemene bepalingen milieubeleid.

Het hof wijst het vijfde onderdeel van de herstellvordering af (het ongedaan maken van de niet vergunde functiewijziging van bijkomende woongelegenheden die werd gecreëerd in loods 2). Bij het tweede plaatsbezoek op 7 november 2002 vond de verbalisant ruimtelijke ordening de locatie van de twee woongelegenheden niet terug. Bovendien heeft de

aanwezigheid van slechts twee slaapkamers in die landbouwloods niet tot gevolg dat de hoofdfunctie van die loods wijzigt naar de functie wonen.

Het derde en het vierde onderdeel van de herstellvordering (het stopzetten van de zonevreemde functiewijziging van landbouwloods naar werkplaats voor het onderhoud van voertuigen en andere garage-activiteiten en het stopzetten van de exploitatie van een aannemersbedrijf op dit adres) zijn wel actueel. Uit niets blijkt dat de landbouwloods niet langer wordt gebruikt als werkplaats voor het onderhoud van voertuigen. Voor de eerste rechter gaf de beklagde bovendien te kennen dat hij het terrein verder gebruikt voor zijn bouwfirma. Hij vroeg hiervoor een exploitatievergunning aan, maar die werd afgewezen omdat een deel van de loods niet is vergund. Dat een regularisatie om die reden niet mogelijk is, belet het hof niet om het herstel te bevelen. Zolang de beklagde zonder vergunning aannemers- en garageactiviteiten ontwikkelt in de landbouwloods, pleegt hij een inbreuk op de bestemmingsvoorschriften.

Het derde en het vierde onderdeel van de herstellvordering zijn nog niet uitgevoerd en zijn nog altijd noodzakelijk om de goede ruimtelijke ordening te vrijwaren. Terecht wees de verbalisant ruimtelijke ordening erop dat niet-landbouw gerelateerde activiteiten niet passen in agrarisch gebied. Die activiteiten overschrijden de ruimtelijke draagkracht van het perceel en tasten het agrarisch gebied aan. De herstellvordering is niet kennelijk onredelijk en niet gesteund op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening.

Omwille van het talmen van de beklagde in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna bepaalde modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelde om nu effectief zelf tot herstel over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklagde al kon overgaan tot het herstel en de ruime termijn die hem hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklagde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat, na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de termijn, geen gevolg wordt gegeven aan de opgelegde maatregel, moet voldoende hoog zijn om hem aan te zetten tot vrijwillige uitvoering.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit in het geval van de beklagde de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken.

Overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening machtigt het hof de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het

herstel te voorzien wanneer de beklaagde dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen.

9. De eerste rechter legde de beklaagde in het vonnis van 6 mei 2024 een exploitatieverbod op met toepassing van artikel 16.6.5 Decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid. Op de rechtszitting van 29 november 2024 vorderde het openbaar ministerie dat dit verbod opnieuw zou worden opgelegd, maar verfijnd op de wijze zoals gepreciseerd in het verzoekschrift.

Een exploitatieverbod is een veiligheidsmaatregel en geen straf. Door zonder de vereiste vergunningen en in strijd met de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden een inrichting te exploiteren, bracht de beklaagde schade toe aan de omgeving en het milieu.

Ter bescherming van het milieu moet aan de beklaagde het verbod worden opgelegd om aannemers- en garageactiviteiten te ontwikkelen op het perceel, zolang die activiteiten op dat perceel niet behoorlijk zijn vergund en zolang hij niet alle maatregelen heeft genomen om de algemene, sectorale en bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden na te leven. Het hof koppelt hieraan een dwangsom van 250 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en het herstel.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt**:

op strafgebied:

vult de telastleggingen aan zoals voorzien in randnummer 5 van dit arrest;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A, B, C en D samen tot een geldboete van 4.000 euro, met deciemmen gebracht op **32.000 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent de beklaagde _____ gewoon uitstel voor 1.000 euro van de opgelegde geldboete van 4.000 euro voor een periode van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 114,61 euro;

Wat betreft het herstel

Stedenbouwkundig herstel

beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aan _____ om de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend _____ in de oorspronkelijke toestand te herstellen door:

- het stopzetten van de zonevreemde functiewijziging van landbouwloods naar werkplaats voor het onderhoud van voertuigen en andere garage-activiteiten;
- het stopzetten van de exploitatie van een aannemersbedrijf op voormeld adres;

binnen een termijn van zes maanden nadat dit arrest in kracht van gewijsde is getreden;

onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente Ruislede namens de gemeente tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

Exploitatieverbod

legt aan de beklaagde _____ het verbod op om de inrichting die aan de oorsprong van de milieumisdrijven ligt, met name het perceel gelegen te _____

en kadastraal gekend als

te exploiteren voor andere dan landbouwactiviteiten zolang de inrichting daarvoor niet behoorlijk is vergund en zolang de beklaagde de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden niet naleeft, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 30,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 33,19
	€ 104,19
+ 10 % :	€ 10,42
Totaal :	€ 114,61

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer I _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **27 december 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____